

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Cuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svake subote ◆ Godišnja pretplata 50 din ◆ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◆ Telefon uredništva 30-866 i 26-516, uprave 30-866 ◆ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◆ Oglasi po ceniku ◆ Rukopisi se ne vraćaju ◆

Beograd, 27 mart 1937

God. VIII ◆ Broj 9

† BRAT IVAN BAJŽELJ,

bivši načelnik Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije

U noći između 20 i 21 o. m. umro je u Ljubljani u 61 godini života brat Ivan Bajželj, bivši načelnik Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije.

*
Smrću brata Ivana Bajželja nestaje iz redova jugoslovenskog Sokolstva jednog odličnog, prokušanog i rečko istrajanog sokolskog radnika naše stare generacije, koji je kroz mnoga desetljeća svojim neumornim, plodnim i skroz neobičnim radom verno i predano slu-



žio sokolskoj misli. Lično neobično skroman i u radu tih i skoro povučen, pčelinje marljivosti i metodičan — to bi bile glavne karakteristike njegove ličnosti, koje je uz to dopunjavala i solidna sokolska spremna. Velikim osnovama pokojni brat Bajželj je pretpostavljaо sitan, ali istrajan sistematski rad, kojim je želeo najpre da se sokolska organizacija učvrsti u temeljima. A te temelje pokojnik je gledao pre svega u dobrom i solidnom sokolskom vaspitanju omladine kroz sokolsku vežbaonicu, kao na izvor iz koga jedino izvire zdrava i sveža životna snaga sokolske organizacije. Zato je za svoju prvu i osnovnu zadaću smatrao da Sokolstvo dođe do potrebnog kadra dobrih i spremnih sokolskih vaspitača, koje je on gledao u istinski spremnom i usposobljenom prednjaštvu.

U svome sokolskom radu pokojni brat Bajželj bio je čovek jasnog gledanja, ravne linije i odlučan, a u svome rasudivanju pravičan i objektivan. Pred sobom gledao je samo dobrobit, napredak i uspeh Sokolstva, koje treba da bude snažan i tvorilački faktor u našem nacionalnom životu, i zato je on posve ispravno u kakvoći Sokolstva gledao njegovu pravu i istinsku snagu. Kao čovek „stare škole“, možda je pokojni brat Bajželj bio obzirom na današnja vremena i prilike izvesnih konzervativnijih naziranja na nekoje nove zadatke Sokolstva uslovljene novim prilikama i potrebama savremenog života. Tu evoluciju naiše, koju Sokolstvu kao život narodnom pokretu neminovno nampiće život, trebalo je po naziranju pokojnog brata Bajželja usmeriti jednim laganijim, postepenim tempom, računa-

Pokojni brat Bajželj istakao se i kao plodan sokolski pisac. Napisao je veliki broj sokolskih članaka o anatomiji i fiziologiji u „Sokolskom vestniku“, koji su od godine 1911 do 1914 izdavale udružene slovenačke župe. Godine 1919 preuzeo je uredništvo prednjačkog li-

sta „Sokola“, a od 1920 pa dalje, više od jednog decenija, uređivao je naš omladinski list „Sokolić“, a tako isto bio je urednik i lista „Naše radosti“. Izdao je i nekoliko dobroh stručnih sokolskih dela, prevodio je stručna dela sa češkoga, a veliki broj njegovih članaka objavljen je u mnogim sokolskim i vanskolskim listovima.

Usled bolesti, poslednjih godina se pokojni brat Bajželj bio povukao iz aktivnog sokolskog rada, posvećujući se jedino stručnoj sokolskoj knjizi za vaspitanje sokolske omladine.

Kao što je bio tih, skroman i povučen u svemu svome plodnom ži-

votu i radu, tako se tih i nečujno preselio u bolji život ovaj stari, vrli i istinski Sokol, koji se preko četrdeset godina neprekidnim i nesebičnim radom žrtvovao za dobro i napredak našega Sokolstva, oduživši se tako i svojim narodu. I kako priznanje baš onima koji su ga zaslužili počesto doček dolazi, ukoliko uopšte i dode, to će i pokojnom bratu Bajželju bar tih osećanje naše sokolske zahvalnosti nakon njegove smrti značiti skromno oduženje koje ga je mimošlo za život.

Neka je stoga večna hvala i slava pokojnom bratu Ivanu Bajželju i mir njegovoj sokolskoj duši! S. C.

Poseta bugarskog poslanika g. dra Ivana Popova Savezu SKJ

U sredu dne 24 o. m. u 10.30 časova učinio je posetu Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije novi poslanik Kraljevine Bugarske na našem Dvoru g. dr. Ivan Popov.

U saveznim prostorijama poslanika g. dra Popova dočekali su zamenici saveznog starešine brat Đura Paunković i brat inž. Milivoje Smiljanić, savezni tajnik brat dr. Mihaljo Gradojević, načelnik brat dr. Alfred Pihler, ekonom brat Branko Živković, zamenik načelnika brat Miroslav Vojinović, članovi uprave: brat Vojislav Todorović, brat Dobro Bogdanović, brat dr. Gojko Mudrić, zam. starešine Sokolske župe Beograd, i brat Adolf Stefan, tajnik Sokolske župe Beograd.

Poslanika g. dra Popova pozdravio je u ime uprave Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i svega jugoslovenskog Sokolstva srdačnom dobrodošlicom zamenik saveznog starešine brat Đura Paunković.

Uzvraćajući na pozdrave, poslanik g. dr. Popov izrazio je svoju radost nad tesnom uzašamnom bratskom sašadnjom jugoslovenskih Sokola i bugarskih Junaka, koji uspešno i mnogo doprinose velikom delu na uzajamnom upoznavanju, zbijavanju i produbljivanju prijateljiskih i bratskih veza između dvaju

braćkih naroda, jugoslovenskog i bugarskog, služeći tako najbolje onim uvišenim idealima, koje su postavili i za čije su ostvarenje udarili prve temelje njihovi veliki vladari, blaženopoplavljeni Viteški Kralj Aleksandar I Ujedinitelj i Nj. Vel. Kralj Boris III.

Zatim se poslanik g. dr. Popov zadržao s članovima vodstva jugoslovenskog Sokolstva u nevezanom razgovoru, živo se zanimajući za rad i napredak Sokolstva, raspitujući se tom prilikom i za utiske, koje su jugoslovenski Sokoli poneli s nedavne svoje posete braću bugarskim Junacima Vitoške oblasti u Sofiji. Potom je poslanik g. dr. Popov razgledao savezne prostorije i naročito se poduzeo zadržao u svečanoj dvorani, gde je bilo proglašeno naše jedinjenje.

Nakon što se je zatim najsrdaćnije oprostio sa svima prisutnima, poslanik g. dr. Popov napustio je u 11.15 časova prostorije Sokolskog saveza.

U petak dne 26 o. m. užvratili su u ime Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije posetu bugarskom poslaniku g. dr. Ivanu Popovu zamenici saveznog starešine brat Đura Paunković i brat Milivoje Smiljanić te savezni tajnik brat Mihaljo Gradojević.



Bugarski poslanik g. dr. Ivan Popov (X) s članovima starešinstva Saveza S.K.J.

Skupština Sokolske župe Sarajevo

Sokolstvo će moći uspešno da radi na izgradnji jugoslovenske kulture bude li crpelo svoju snagu na izvoru narodnog duha, na selu —

U nedelju 21 marta o. g. održana je godišnja skupština Sokolske župe Sarajevo, kojoj su po prvi put prisustvovali i delegati sokolskih četa. Uoči toga dana, u subotu posle podne, održana su tri vrlo plodna zabora: prosvetarski, načelnički i sokolskih radnika na selu. Sa tih zborova bili su upućeni izveštaji na župsku skupštinu, koji su takođe u sebi sadržavali predloge i zaključke. Zapažen je vrlo koristan prelog zabora prosvetara, koji traži da se uspostavi dužnost župskog putujućeg prosvetara, koji će kao župski prednjak obilaziti jedinice i u njima pomagati organizovanje akademija, prosvetnih, poljoprivrednih i drugih tečajeva i održavati uzorne govore pred vrstom, predavanja, debatne večeri i slično, kako bi se na staj način sokolski prosvetni rad podigao u našim jedinicama na potrebnu visinu.

Naročito je bio plodan rad delegata sokolskih četa koji su u petosatnoj diskusiji temeljito pretresli sva pitanja koja se tiču Sokolstva na selu. Na tom sastanku rešeno je:

Da će SPP i Sokolstvo uopšte moći da izvrši svoju misiju ako se bude vratio na izvore narodnog duha i života, na selo, i ako narodno predanje bude rukovodno načelo i vjeruju Sokolstvu u radu na izgradnji jugoslovenske kulture.

U vezi s time delegati sa sela su konstativali, da se rđavi običaji grada polako uvlače na selo i triju narodni duh. Stoga je odlučeno da Sokolstvo protiv tih stranih običaja i stranog duha otvori najžešću borbu.

Sokolske čete će na selu suzbijati sve ono što je u protivnosti sa duhom našega naroda. U vezi s tim donešene su odluke o sokolskim zabavama koje moraju teći po narodnim običajima i sa njih se moraju isključiti strani plesovi, izbori kraljica lepote, korijandoli i t. d.

Piće je i dosada bilo isključeno iz sokolskih domova i sa sokolskih priredaba na selu. Delegati su ukazali na žalosnu činjenicu, da po svim selima postoji nesmetana nelegalna trgovina alkoholom.

Sve kafane pa i neke privatne kuće, iako nemaju dozvole za točenje, prodaju slobodno alkoholna pića jeftina i nezdrava.

Stoga čete apeluju na nadležne vlasti, da se najstrožijim merama spreči ova nelegalna trgovina, koja unesrećava narod, a da se isto tako zabrani kocka po seoskim kafanama, jer ona moralno i materijalno upropasčava seljaka. Seoske čete će tražiti i pravo opcije za uvađanje novih birtija na selu.

Diskutujući o radu na selu, delegati su konstativali nezdravu činjenicu osnivanja mnogobrojnih društava na selu pa su naglasili, da je neophodna potreba da se rad privatne inicijative na selu učini jedinstvenim.

Stvaranje više raznih udruženja na selu stvara tabore a rasiplje i ono malo snaga koje su sposobne da vode javne poslove na selu.

Delegati su mišljena, da bi sokolska četa trebala da bude matična organizacija na selu, a ostala društva da im se priključe kao sekcijske. Time će dobiti i selo, a i društva. U daljnjoj diskusiji o racionalizaciji poljoprivrednog rada na selu ukazano je na činjenicu, da su do sada nadležni delili poljoprivredne pomoći, sprave, semena i drugo vrlo često licima koja su se odlikovala samo svojom partijskom aktivnošću. Često puta te sprave propadaju, semena se prodavaju, priplodna stoka ide na dohoš. Ogorčni izdaci učinjeni su u tu svrhu bez ikakve koristi. Međutim kad bi se ti poslovi, kako je to omogućeno Fin. zakonom za 1933-34, vršili samo preko poljoprivrednih družina, zadruga i sokolskih četa, oni bi doneli ogromne koristi. Zaključeno je da se pri svakoj četi osnuju poljoprivredni otisci, koji bi se od vremena do vremena sastajali i donosili odluke o poljoprivrednoj propagandi preko so-

kolskih četa. U vezi sa diskusijom o poljoprivredi, istaknuto je, da običaji salme na našem selu ometaju svaku uspešnu akciju na racionalnoj propagandi poljoprivrede pa se apeluje na nadležne da se taj običaj dokine. Posle mnogih korisnih sugestija o poljoprivredi na našem selu i o nepravdi sa gradskim kaldrmijama na seoske proekte i t. d. donešeni su zaključci o radu sokolskih četa u poljoprivrednom pogledu.

U vezi sa unutrašnjom organizacijom sokolskih četa odlučeno je da se apeluje na skupštinu Saveza da se privede u život rezolucija sastanka radnika na selu u Mostaru, koja je usvojena i na skupštini Saveza, a po kojoj se čete pravno izjednačuju sa društvinama.

Apelovano je na župu da se čitava administracija pojednostavnji i da se piše u narodnom duhu i narodnim jezikom.

Pozdravljeni je odluka župe kojom se Sokolstvo kao takvo ne sme mešati u politiku, ali je zatraženo od sokolskih foruma da se odlučno spreči da se ni politika ne meša u Sokolstvo i da se za čef partizanskih korteša sokolske čete na selu ne lišavaju najboljih sokolskih radnika.

Apelovano je na župu, pored toga, da se svake godine dvaput održavaju sastanci radnika na selu i da se uspostave redovne tromesečne sednice sokolskih četa pri matičnim društvinama. Zamoljena je župa da organizuju i ove godine pochod na Oplenac. Svi ovi zaključci su složeni u jednu rezoluciju, koja je pročitana na skupštini Sokolske župe.

Ovogodišnja skupština Sokolske župe Sarajevo bila je posećenija nego ikad do sada. Skupštinu je otvorio starešina brat dr. V. Besarović, koji je najpre komemorisao Kralja Mučenika, a zatim pozdravio Nj. Vel. Kralja Petra II i Kraljevski dom. Starešina je nato pozdravio delegata Saveza SKJ br. ing. Radula Radulovića, a zatim je govorio o radu župe u prošloj godini. Govoreći o sokolskoj petoljetci br. dr. Besarović je između ostalog rekao:

„Mi Sokoli, koji smo duboko uvereni da su temelji naše mire otadžbine čvršći od granita, jer su u njih užidane tolike besprimerne naše žrtve, želimo da na tim temeljima svojim neustrašivim i neumornim radom dalje izgrađujemo našu narodnu zgradu, Kraljevinu Jugoslaviju, želimo da svoj narod, a naročito naše selo u kulturnom i privrednom pogledu podignemo na dostačnu visinu i na taj način u nama svima probudimo i očuvamo veru u našu konstruktivnu sposobnost. Kao što znate, draga braćo, pored zaveta pojedinih jedinica, ima da se izvrši i zavet pojedinaca, da će svaki za sebe prema svojim sposobnostima izvršiti jedno dobrodelno delo, da će savladati samoga sebe i da će svojim radom dokazati, da mu je najsvetija zadaća: nepokolebljiva služba zajednici. Eto, to je bila misao vodilja uprave naše župe kada je jednoglasno usvojila predlog Petrove petoljetke. To je bila misao vodilja Saveza kada je naš predlog usvojio i uzeo na sebe akciju o provođanju petoljetke u celoj našoj otadžbini. Ja s ponosom mogu da kažem, da je naša župa i opet imala tu sreću da u pravo u Sarajevu sine ta velika ideja, koja će preporoditeljski delovati u svim našim redovima.“

Pošto su izveštaji štampani nisu se čitali nego je o njima otvorena diskusija, koja je naročito bila živa o izveštajima za sokolske čete i za Sokolsku Petrovu petoljetku.

Nakon toga uzeo je reč brat ing. Radulović i u ime Saveza toplo pozdravio Sokole sarajevske župe i pozvao ih na slet u Skoplje. Brat Munib Osmanagić, delegat Čajniča, održao je povodom petoljetke lep govor, koji će se po zaključku skupštine štampati i razdeliti svim jedinicama. Skupštinu je pozdravila i poznata socijalna i nacionalna radnica gđa Jovanka Siljak, čije je društvo Dobrotvorna zadruga Srpskinja, kao prvo žensko društvo u dr-

žavi, prihvatiло sokolsku Petrovu petoljetku.

Na koncu je izabrana sledeća nova uprava župe, u kojoj se po prvi put nalaze i delegati sokolskih četa:

starešina dr. Vojislav Besarović, I zamenik dr. Bogdan Vidović, II zamenik Husein Brkić, III zamenik Ignac Hengster, tajnik Božidar Savić, prosvetar Hasan Ljubunčić, ref. za čete Radmilo Grđić, gospodar Dušan Trifković, blagajnik Braco Tajšanović, načelnik Bogomir Ružička, I zam. Hajrudin Čurić, II zam. Stane Kerne, III zamenik Ivan Silić, načelnica Jelena Dopođa, I zam. Mica Obradović, II zam. Dana Vuković, III zam. Nevenka Vučanović.

Članovi uprave: gen. Miroslav Tomić, Simo Staniviković, Oskar Lavrač, Uroš Cović, Mehmed Remzi, Delić,

Joco Đurđević, Veljko Kabanica, dr. Mustafa Hajdarović, Dragojlo Šundić, Huskić Mehmed.

Zamenici: Mirko Vukojević (Visoko), Drago Ilić (Pale), Mijatović Andrija Stjepan Zambal, Milorad Nikolić (Zemica), Petronije Stanojević, Milan Kešelj, Franjo Hufnagl, Vukan Milićević, Mićo Bajić.

Revisijski odbor: Rihard Štefani, Košta Čurčić, Miloš Pavlović, Stevo Pravica, Josip Grgić; zamenici revisora: Šalko Solaković, Milan Spremo, Josip Radić (Pale).

Sud časti: dr. Vojislav Besarović, dr. Milan Jojković, dr. Jindřich Čihák, Hadži Vuković Milan, (Foča) Plavšić Josip, (Visoko); zamenici suda časti: Otokar Stuhli, Sadulah Nikšić (Bugojno) i Muško Vencler.

Ministar narodne odbrane Češkoslovačke

brat František Mahník

o zadacima obaveznog vaspitanja za odbranu zemlje

Praška revija „Narodnji rada“ doveća je u svom poslednjem broju zanimljiv članak čehoslovačkog ministra narodne odbrane brata Františka Mahníka o zadacima obaveznog vaspitanja za odbranu zemlje. Ministar brat Mahník pôvodkao je odmah na početku článka da se danas ljudi nerado bez razloga služí rečiu „rat“, ale da dok god bude naroda koji ispovedaju da im je više stalno do topova nego do masla, dotle se i o tome mora voditi računa. Sravnjujući dalje iskustva iz prošlog rata s ogromnim napretkom koji je od tada postigla ratna technika te ističúći da bi i pokraj svega toga bilo pogrešno misliti da u modernoj ratnoj technici ljudska hrabrost gubi svoju vrednost, pisac veli na koncu sledeće:

— Da li je dosadašnji naš vaspitni sistem takav da bi mogao da osposobi našeg vojnika za te teške ispite? Za takve ispite koje bi doneo današnji rat, potrebna je, u prvom redu, generacija zdrava, izdržljiva telesno, generacija jahkih nerava, koja bi bila naviknuta na sve teškoće. To je isto tako stvar naše privredne i socijalne politike —, i zbog toga svi smo u njoj veoma zainteresovani — da naša deca ne trpe od gladi i nedovoljne ishrane i da postanu zdravi i snažni ljudi. Vaspitanje u porodicu, u školi, u gimnastici i sportu mora pružiti one preko potrebne telesne osobine, koje su potrebne ne samo vojniku za borbu, već i svakom mladom čoveku da bi mogao istrajati u borbi za opstanak. Zbog toga težimo da telesno vaspitanje bude obavezno.

Mora se isto tako vaspitati volja našeg vojnika da izdrži i pod najtežim okolnostima, da podnosi i prelazi neuspehe i da bude rešen i na najveće žrtve. Takva volja proistiće je

dino iz istinske ljubavi prema narodu i državi, iz čvrstog uverenja da je ta država, ovstrena tolikim žrtvama, izgrađena našim zajedničkim radom, najbolja i jedina, u kojoj možemo da izvršimo svoj zadatak. To je ona ideja koju mora da ima naš vojnik, a o kojoj je tu skoro govorio naš prvi predsednik. Tu ideju ne bi trebalo da vodi samo vojnik na bojnom polju, već ona mora da prožima celo građanstvo, jer će totalitet modernog rata, mogućnost da se on prenese duboko na teritorij protivnika, iziskivati istu volju i žalost za odbranu i od svakog onog koji ostane kod kuće.

Vaspitanje tih osobina tela, duha i volje pretstavlja zadatak koji mora da bude sastavni deo celokupnog našeg vaspitanja. To se odnosi najpre na školu, ali isto tako i na sva ona mnogobrojna vaspitna sredstva, kojima raspolaze moderne kultura za vaspitanje odraslih. Kao što vidimo, nisu to samo militarističke osobine. To su osobine, bez kojih ne može da postoji čovek koji želi da postigne uspeh u životnoj borbi. Da to postigne kod svojih članova, mora se truditi najviše onaj narod, kome je sudbina dosudila stalnu borbu za narodnu egzistenciju. To su osobine koje uslovjavaju narodno zdravlje, fizičko i moralno. Samo je zdrav narod pripravan za odbranu, rečeno je još Miroslav Tirš.

Vaspitanje tih osobina predviđa primjeren zakon o obaveznom vaspitanju za odbranu. Kao što nam je uspelo da pružimo našoj odbrani sve potrebne tehničke preduslove, biće, nesumnjivo, obezbeđeni i uslovi sistematskog i sve-stranog izgradnjanja narodne pripravnosti za odbranu. To smo dužni budućnosti svoga naroda i svoje države.

Debata u Senatu

Ministar g. dr Korošec

o poznatom raspisu o Sokolima

Prigodom budžetske debate u Senatu, a odgovarajući na pitanje senatora brata dra Pavla Vujića u pogledu svojedobnog poznatog raspisa, da u pojedinim sokolskim društvinama deluju komunisti, ministar g. dr. Korošec izjavio je sledeće:

„G. senator je već dobio od mene privatno obaveštenje o toj stvari ovde, u sali. Radi toga, ja mislim da je on mogao znati šta je u stvari, i nije bilo potrebno da ponavlja reči koje je upotrebio u prvom i drugom svom pitanju. Vi imate u svojoj sredini jednog stručnjaka za komunističku pitanja. To je senator g. Milan Popović. On je sam kazao: da komunisti imaju začaću da se uvuku u sva nacionalna, socijalna, pevačka i kulturna društva, i on je kazao: da komunisti takođe imaju naredenje da se uvuku i u sokolska društva. Kad smo mi dobili jednu dostavu, jednu prijavu da se oni uvlače u sokolske organizacije, mi smo postupili onako kao što postupamo svaki put kad dobijemo kakvu dostavu. Mi smo nadzorna vlast i ne znamo ka-

ko je na terenu. Zato mi šaljemo takve dostave banovinama, banskim upravama i molimo da se proveri je li dostava ispitana ili ne. Tako je i u tome slučaju Ministarstvo tu dostavu uputilo banskoj upravi i molilo je da se to proveri i da se Ministarstvu dostavi rezultat. Radi toga, ne može nam se imputirati da smo mi nešto radili ili pisali protiv Sokolstva i Sokola, nego smo po svojoj zvančnoj dužnosti, kao što to svakog dana činimo kad dobijemo slične dostave, uputili tu dostavu nadležnim vlastima da one to provere i izveste nas koliko je u tome istine. Ja mislim da zbog toga nije bilo nikakvog uznemirenja. Ja sam poslao bio jednog svog visokog činovnika da se sastane sa članovima vodstva Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i da im kaže kako je to došlo. Radi toga, ne verujem da je bilo gde kakvog uznemirenja, sem kod g. senatora. (Dr. Vaso Glušac: Bilo je!) Ako je bilo, onda je to bilo zbog toga što niste bili dobro obavešteni, a sada ste obavešteni, i ja mislim da je ta stvar svršena. —

Glasovi štampe**S. K. Planina i telesno vaspitanje**

U Dravskoj banovini, kao što je poznato, deluje već više vremena S. K. Planina, u čijim su jedinicama učlani priпадnici bivši orlovske organizacija. Na telovežbenoj akademiji, koju je S. K. Planina priredila u toku svoga meseca u Ljubljani, predsednik kluba g. dr. Ivo Krmavner, jedan od prvaka i organizatora bivšeg „Orla“, održao je govor, u kome je među ostalim rekao i sledeće: „Nije naš cilj da uzgajamo rekordere, već hoćemo da za telesno vežbanje pridobijemo sav narod i svakog pojedinca, a rekorderi će se iz širokih sportskih redova sami pojaviti, a da ih zato neće biti treba naročito uzgajati i negovati. Najveću pažnju posvećujemo naravno gimnastici, koja je i koja mora da bude osnova svakoj sportskoj delatnosti i na koju polaze i zakon o obaveznom telesnom vaspitanju naroda najveću važnost. Naš klub radi također i na etičnom vaspitanju svoga članstva. Svesni smo naime, da samo harmonija tela i duha može da usposobi našu omladiju za javni život i da iz nje učini državljanke kakve treba naša domovina.“

Načela nove organizacije „Junak“

Vrhovni starešina nove organizacije „Junak“ i narodni poslanik s liste dra Mačeka g. Milutin Majer izložio je u novinama načela kojima će se rukovoditi nova organizacija. Omladini — izjavio je — treba dati organizaciju u kojoj će ona naći sve moderne uslove za svoju duhovnu, kulturnu izgradnju i telovežbeni rad, te da sama bude u njoj glavni, bitni i vodeći faktor. Zbog posebnih prilika pod kojima raste današnja generacija, za čije se duše na terenu socijalne orientacije bore prerasnati sustavi, nemoguće su organizacije koje bi radile uzgojno, a opet hteli da okupe mladež bez obzira na socijalnu orientaciju. „Moderni rad s mladeži traži da baš mladež oseti sve

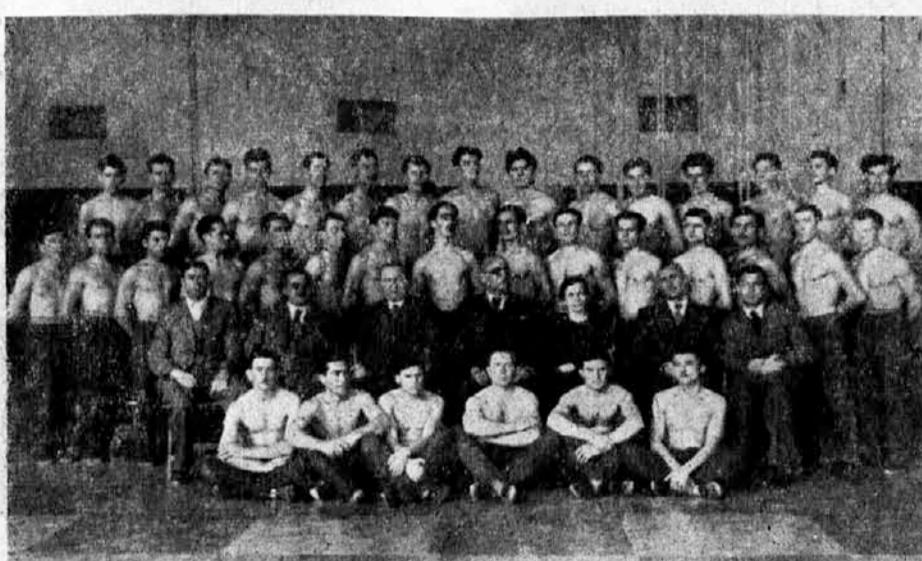
mogućnosti rada pod vlastitom odgovornošću za svoju korist. Stoga se danas ne mogu ni zamišljati organizacije koje bi spajale više generacija, a iše bi za izgradnjom i ugojem. Stoga će i kod nas pokolenje koje je prošlo godine uzgoja i mlađenacke formacije shvatiti, da nije moguće spajanje generacija, posebno ne u ovim prilikama i pod ovakvim problemima. Mnogi naši stariji, posebno koji su radili u raznim sustavima naših nacionalnih, telovežbenih organizacija, uvažiće da nova vremena traže nove poglede i nove načine rada. Svi naši stariji pomoći će omladini savetom, kontrolom i materijalno. Omladini će pak pustiti nutarjni rad te vodstvo omladinskih društava. Mladi čovek mora pred sobom imati jasan i čvrst svoj ideal, kao čoveka, svoj socijalni i narodni ideal. Stoga moralni uzgoj mora biti osnovan na čvrstim moralnim zakonima, a ne na opštih frazama, koje svršavaju u ništa. Socijalni uzgoj mora biti takav, da mladi čovek dobije čisti socijalni ideal pravedno uređenog društva i nije moguće da u tom društvu budu idejni pristaše i liberalno kapitalističkog nazora i komunističkog. A nacionalno valja mladeži dati ozbiljnu ljubav do rada i žrtve za domovinu, bez brbljavog fraziranja i politiziranja.“ Na koncu se kaže, da nije važno da se u kratko vreme okupe mase, nego da se učini nešto temeljito i vredno i zato će organizacija „Junak“ ići polako, od najmladih i samo uz ograničeni broj članova i knesta.

Jugoslovenska sokolska matična u Ljubljani r.z.s.o.j.

U smislu § 23 pravila sazivlje se redovna glavna skupština za petak, dne 23 aprila 1937, u 17.30 sati u prostorijama Narodnog doma u Ljubljani (Tomanova ulica).

Dnevni red:

1. Potvrda bilance te računa dobitka i gubitka za god. 1936.

Tečajevi Sokolske župe Novi Sad

XIII župski opšti praktični tečaj za članice održan u Novom Sadu od 21 II-3 III 1937



XII župski opšti praktični prednjački tečaj za članove održan u Novom Sadu od 8—17 II 1937

2. Apsolutorij upravi zadruge.
 3. Izbor upravnog veća i nadzornog odbora.
 4. Najam hipotekarnog zajma.
 5. Eventualije.
- Glavna skupština može stvarati zaključke, ako je zastupana barem 1/5 svih zadrugara. Ako ih nije toliko, pola sata kasnije na istom mestu i sa istim dnevnim redom drži se glavna skupština, koja može stvarati zaključke bez obzira na broj prisutnih (§ 27 pravila). Ljubljana, 15 marta 1937.

Upravno veče

Naši pokojnici**† Brat Đorđe Josifović**

sokolsku sredinu, koju je — neposredno pred samu smrt — napuštao ganut do tuge boli on i njegovi mnogobrojni poštovaoci, predosećajući skori sumrak jednog vrednog i čestitog života. Ostao je kroz ceo svoj život Soko u pravom smislu reči — Soko po misli i krvi.

Neka je svetao spomen, hvala i slava pokojnom bratu Nikoli Popoviću!

**† Brat Đorđe Josifović,
naš najstariji učitelj i Soko**

Dne 20 o. m. umro je u Zemunu u 95 godini života naš najstariji učitelj i Soko brat Đorđe Josifović. Pokojnik se rodio 1842, te je kao učitelj proveo punih 35 godina, a u mirovini skoro 40. Kada je u njegovom kraju bio 1906 osnovan Soko stupio je odmah u sokolske redove. Od toga doba on je učestvovao na svim našim većim sletovima u zemlji i na strani. Godine 1931 bio s našim Sokolstvom i na proslavljen 60 godišnjice Unije francuskih gimnasta u Parizu. Poslednji put u inostranstvu bio je na sletu bugarskih Junaka u Sofiji 1935, te je bio i predstavljen Nj. Vel. Kralju Borisu kao najstariji jugoslovenski Soko. Pokojni brat Josifović bio je oduševljeni Soko. I pred samu smrt se raspitivao kada se održava koji idući veći slet, zašalivši što na njemu sigurno neće više učestvovati.

Neka je slava pokojnom bratu Đorđu Josifoviću!

Bugarska odlikovanja sokolskih radnika

Nj. Vel. Kralj Boris III blago izvoleo je odlikovati, prigodom posete Sokolske župe Beograd Vitoškoj oblasti Junaka u Sofiji, sledeće članove vodstva Sokolske župe Beograd.

staršinu župe brata Staju Stajića redom Sv. Aleksandra Nevskog II stepena; zamenika staršine župe brata dra Branka Čipčića redom za građanske zasluge III stepena; načelniku sestru Slavku Vučković redom damskim za građanske zasluge IV stepena, braću: načelnika Petra Čolovića, tajnika Adolfa Štefana, prosvetara Momira Šinoboda i članove uprave župe dra Kristu Grbina i inž. Svetislava Vučkovića redom Sv. Aleksandra Nevskog IV stepena, te istim redom V stepena brata Gojku Čebu.

**JADRANSKA PLOVIDBA
D. D. SUŠAK**

Dnevna brza parobrodska služba iz Sušaka za Dalmaciju i obratno, s polaskom iz Sušaka u 16 sati.

Dnevne redovite parobrodske veze u svim smjerovima i za sva kupališna i ljetovališna mjesta jugoslovenske obale.

Ugodna turistička putovanja za Dalmaciju i Grčku, uključiv vožnju, firanu i krevet, uz umjerene cijene.

Dva puta sedmično brže pruge iz Venecije za Dalmaciju i obratno.

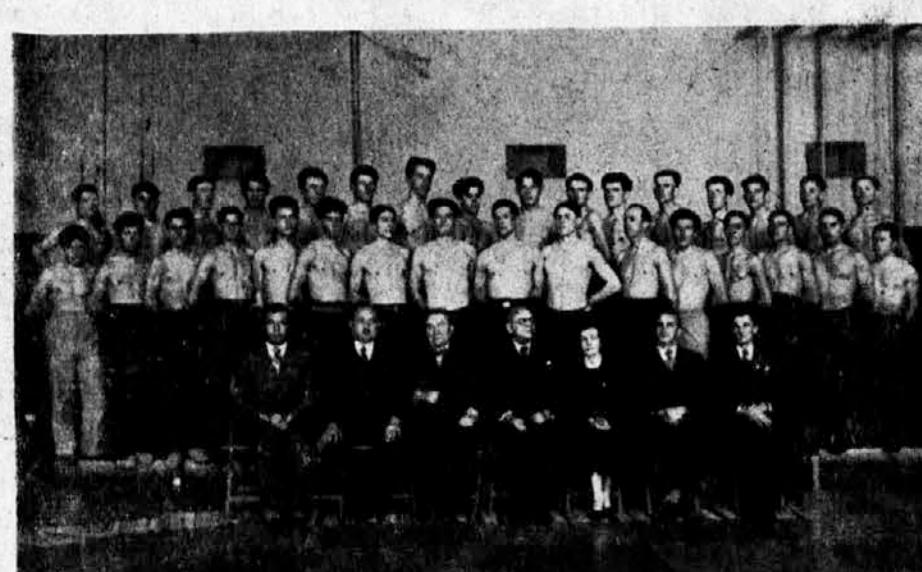
Redovita parobrodska služba za promet putnika i tereta iz Sušaka, Trsta i Venecije za Dalmaciju, Albaniju i Grčku.

Prvoklasni parobrodi — dobra kuhinja, odlična posluga.

Tražite prospekt besplatno.

Prospekt i upute daje: Direkcija u Sušaku, sve njezine agencije i svi uredi »Putnika« te društva »Wagons—Lits/Cook«.

13-2



XI župski opšti praktični prednjački tečaj za vođenje sok. četa, održan u Novom Sadu od 1—6 II 1937

Sa posete Sokola župe Beograd Junacima Vitoške oblasti u Sofiji



Odozgo dole: 1) Doček Sokola na granici u Dragomanu; 2) Starešina župe Beograd brat Staja Stajić sa starešinom Vitoške junačke oblasti bratom Anastasovom i članom uprave Saveza bug. Junaka bratom prof. Minevom pri dočeku u Slivnici; 3) Vodstvo Saveza bug. Junaka sa starešinom br. Raškom Atanasovom i starešinom župe Beograd br. Stajićem na sofijskoj žel. stanici dočekuju Sokole župe Beograd; 5) Ogromno mnoštvo sofijskog građanstva burno aklamira jugoslovenske Sokole, koji sa stanice u povorci prolaze sofijskim ulicama; 6) Sokolice u narodnim nošnjama u povorci kroz sofijske ulice; 7) Sokoli prolaze u povorci trgom Cara Osloboditelja u Sofiji; 8) Spomen-plaketa, koju je Sokolska župa Beograd poklonila Vitoškoj junačkoj oblasti u Sofiji